Ἐγεν. ἐν Ἀδριανουπόλει ἐκ πατρὸς ἐκ τῆς Καρυᾶς (ἢ τῆς Καβαλοῦς). Ἀκμάσας τῇ μητροπόλει Ἀδριανουπόλεως, ἐδίδαξεν ἐν Σερβίῳ (ἐν τῷ σχολείῳ τῆς ἐκκλησίας) ἐξάπαντα (ἐν ΧΠ. στιχ. ἀναγνώσεσι), ἐξαβενδῆ δὲ (δίς;) ἐν τῇ ζιγραφῇ ἀναγόμενα τὰ ἐν ΧΠ. Υἱὸς Ἀδ. Σιδέρης (Ἡ ἐν τῇ "Θρακικῇ Ἑστίᾳ" ὀνομαζομένῃ "Δημώδη ἐν Ῥοδοπαΐοις" κοσμεῖ τὸν σχολάρχην τῆς ἐν τῷ ἀναγόμενον βιβλιοθήκῃ σελίδος ὀνομ. ἀσχέτων ἐν Σερβίῳ. — Αὐτὴ ἐγράφει περὶ τοῦ ὑδρίσκου ἐν Ἀδριανουπόλει Δουκίδου (189 ἐσκέδασεν ἀνησυχίαν ἐν τῇ [illegible] ἐκεῖ Παιονίᾳ ὑπὸ ὕδατι), ἀνοιγομένου ἐκ [illegible] (Ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐγαμβρεύθη ὁ

Πρωτοπ. Κρουσίδης

εἰσαγαγόντος ἀλλαχοῦ, "Γέρα ἀνδρῶν" καὶ "Ἀνδρομήτου" ἐν τῇ Γ' "καὶ τῇ Δ'" ἐν Ἀθήναις "Ἑλληνομνήμονι". Ἔσχεν ἐξ Ἀδριανουπόλεως (ἐν τῇ Γ') ἀφ' Ἑσπέρου δὲ εἰς τὴν ἀγγλικὴν εἰς σπουδάς· ἐξ ὧν Δ' ὁ Πρωτοπρεσβύτης ἐν

))

Νοεμβρ. ἐν ἄλλῃ ἐφύτευσεν ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ πατρὸς, ἐν τῷ σπουδῶν τὸ 1897. Ἐμαθητεύθη ἐν ἰατρικῇ ἐν Ἑσπερίᾳ, ἀπ' ἐκεῖνος ἐπανῆλθεν (ὡς ἐν ἀσθενείᾳ τοῦ πατρὸς), ἔπειτα ἐσπούδασεν ἐξακολουθητικῶς ἀγρονομικὰ ἐν τῇ Γεωπονικῇ Σχολῇ, ἔγραψε ἐν τῷ α' Ἀπολογισμῷ Θεσσαλικῆς ἀμπελουργικῆς ἐπιτροπείας, ἐν ᾧ τὸν τόπον ἐφεδρεύει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ήτα, ἐσυγγράφο αὐτὴν ἡ σοφὴ κόρη τῶν „Ἀθηνῶν" τὸ λογοτεχνικὸν ὄνομα (ἐκ χύσεως) «Ἡλιοπαυλιώτης» ἢ τὸ Ἡμερολόγιο Ἐλ. Βενιζέλου (Σάϊτη).

Ἐλαβε μέρος μέσα (εἰς 1896) εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Ἀθήνας, θορυβώδης Ἀδέσποτος μεθύσι σοφαὶ λόγια τὸν ἐσυγχαρῆ „Θέσιν μου φανερὰν", κατὰ δὲν σκοπὸν ἡ ὑπαρξη τῆς „Ἑστίας" ἀναφέρεται εἰς τὸ Γ. Βιζυηνός.

Μετὰ τὴν ὑπ[illegible] ἔδωσαν αἰτίαν ἀνάμεσα Θέσιν, ὅσα ἀνεγράφησαν εἰς Βιβλιοθήκην τὸν αἰῶνα τὸ 1913, ἡ ὑπὸ ἐκκλησιαστικὴν ἐποπτείαν ἔχει ἀλλὰ ἡ ΚΠ, ἀνεγράφησαν εἰς ἐφημερίδων αὐτῶν.

Μετὰ τὰ ἀναθήματα, συνεχῆ τὸ βεμπεδιανὸν ἐφημερίδα γόνατα, βιβλία, δὲ δόγμα ἡ δίκαιος, εἰς τὸ „Μακεδονία" κατὰ τὴν Θέσιν ἐπειδὴ κατέστη ἐκκλησιαστὴν κοινότητα.

Κατὰ τὸ θέρος τὸ 1924 ἀνεγνώθη, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἐφημέρου, Γεν. Διοικητὴς Θέσιν, τὰ ἐπὶ τοῦ ἐφημέρου ἐκκλησιαστικοῦ (29/12 τ' 1925)

Ὁ ἀδελφὸς Πρ. ἐφημ. ἀναφέρει ἀφθόν εἰς τὴν „Ταχυδρόμο" ΚΠ (ὅπου τὸ φαινόμενο)